

Ms. 51569 L. 51579

51569 to 51599

न०

९७९

सो त्रं समाप्तं ॥ श्री हरिः ॥ अंतःक
रणमद्वाक्यसावधां नतयाश्रुतु ॥
हृत्मात्परं नास्तिदैवं वस्तुं तो दोषव
र्जितं ॥ १ ॥ चंडाली न्वेद्रा जपत्नीजा
ताराज्ञा च मानिता ॥ कदाचित्कदमा
नेपि मूलतः का कृतिर्न वेत् ॥ ३ ॥ स
मर्पणादहं पूर्वमुत्तमः किं सद्यस्ति
नाः ॥ काममाधमता श्री व्यापश्चात्

प्रेयतो न वेत् ॥ ३॥ सत्यं संकल्प्यतो वि
ष्णुर्ना न्यथा तु करिष्यति ॥ अपादौ च
कार्यं सततं स्वमिदं हितं यथा न वेत्
॥ ४॥ सेवकस्य तु धर्मो यं स्वामी स्वस्य
करिष्यति ॥ अपाज्ञा पूर्व तु या जाता गंगा
सागरसंगमे ॥ ५॥ यद्यपि पश्चान्मधु
वने न हतं न द्रव्यं मया ॥ देहदेशपरि
त्यागस्त्वनीया लोको गोचरः ॥ ६॥ प

अं०
१७२

आत्ता पकयंत म्रसे वकोरं न चान्
या लो कि कप्रचुवत्कह्मो न च द्रष्ट
वदाच न ॥ ७ ॥ सर्वसमर्पितं नक्षत्र
कृताष्टीसि सु रवी नव ॥ प्रौढाष्टिदु
हिताय दत्तं दत्तं त्रैष्यते बरे ॥ ८ ॥
तथा देहे न कर्त्तव्यं वरस्तु व्यतिना
न्याया ॥ लोकवच्चैस्त्रिभुवनिर्मेस्मात्कि
स्मादिति विचारय ॥ ९ ॥ अत्राक्षेद

रिरैवास्ति मोहं मा गां कणं च न ॥ इति
 श्री कृष्णदासस्पवद्वननसहितं वचः
 ॥ १५० ॥ चितं प्रति यादा कर्णं न क्रो नि
 श्चिंततां व्रजेत् ॥ १५१ ॥ इति श्री विद्वत्
 नाथानंद विरचितं रूपं नः करणं ज्ञानं
 धः समाप्तं ॥ श्री कृष्ण ॥ विवेकधैर्यस्य
 तनं रं हृणी ये तथा श्राव्ये ॥ विवेकसुहृदः
 सर्वं निजे छातः करिष्यति ॥ १५२ ॥ प्राधि

51591

51592

